

Alle Hjørner og Flader bør i Sygestuer og Korridorer være saa glatte og afrundede som muligt for at lette Renholdelsen og derved formindske Infektionsfaren. Væggene bør være oliemalede for at kunne vaskes og Gulvene fugefri, dækkede med Linoleum eller et andet impermeabelt Stof.

Ved Opførelsen af et *militært* Sygehus er der et Par Forhold, som ikke kan lades ude af Betragtning.

Det militære Sygehus kan ikke saaledes som det civile afvise paa Grund af Pladsmangel. De syge kan ikke blive liggende i Kaserne eller Kvarter, men maa alle modtages. Men da de syge helst skal fordeles efter Sygdomsgrupper, for at hver kan komme under de i deres Sygdoms Behandling bedst uddannede Lægers Behandling, maa man, da alle skal modtages, i højere Grad end paa det civile Hospital søge at indrette de forskellige Underafdelingers Størrelse efter Kravet, hvoraf følger, at man, naar det skønnes nødvendigt, maa have dem af forskellig Størrelse.

Da Belægningen paa Sygehuset bliver saa forskellig, blandt andet paa Grund af Afdelingernes vekslende Styrke, og man ikke kan indrette Sengeantallet efter Maksimalbelægningen, er det nødvendigt at kunne indrette sig paa, ved Ekstrasenge anbragte i Bygningerne eller i særlige midlertidige Lokaliteter, til Tider at kunne rumme et endogsaa ret betydelig større Antal syge, end Sygehuset egentlig er beregnet paa.

Ethvert Hospital er nødsaget til foruden de større Sygestuer, hvis Sengeantal dog paa Grund af de dermed for de syge forbundne Gener helst ikke maa være alt for stort, at have et Antal Enestuer og mindre Stuer for syge, hvis Sygdom gør det ønskeligt saavel for den syges egen som for de andre syges Skyld ikke at have dem liggende paa en stor Stue, og hertil kommer for Hærens Vedkommende det disciplinære Hensyn, der gør, at Underofficerer og menige ikke kan ligge paa de samme Stuer, og at i det mindste ældre Underofficerer maa have Lov til at ønske at ligge paa Eneværelse eller i det mindste kun nogle faa sammen — der tages her ikke Hensyn til Officererne, der bør anbringes i en særlig Afdeling —, og der vil derfor i et militært Sygehus være Brug for et forholdsvis ret stort Antal smaa Stuer med 1 eller faa Senge.

Spørgsmaalet om at henvise Underofficerers og ligestilledes Hustruer og Børn til civile Hospitaler og saaledes spare at have Afdeling for Kvinder og Børn paa Garnisonssygehuset har tidligere været fremme, men jeg kan ikke undlade ogsaa her at gøre opmærksom paa, at en Indlæggelsesret paa civilt Sygehus ingenlunde vil yde vedkommende Underofficerer et Ækvivalent for Kvinde-Børneafdelingen paa Garnisonssygehuset. De vanskelige Forhold, der i mange Aar har hersket med Hensyn til Indlæggelse paa civilt Hospital, gør det næsten til Regel, at syge, hvis Sygdom ikke hører til de „uafviselige“, maa vente Dage, ja Uger, inden de kan komme paa Hospital, medens de næsten altid straks har kunnet modtages paa Garnisonssygehuset, selv for Sygdomme, hvor det fuldt saa meget var Forholdene i de smaa Hjem som Sygdommens Beskaffenhed, der nødvendiggjorde Indlæggelsen. Lægekorpsset maa derfor tage stærk Afstand fra, som i et af Forslagene gjort, at stryge Kvinde-Børneafdelingen, og denne er jo ogsaa optaget i Ministeriets Direktiver. Den i et af Forslagene fremsatte Tanke, om fortrinsvis Indlæggelsesret paa f. Eks. St. Josefs Hospital for Hærens Kvinder og Børn maa jeg anse for uigennemførlig.

Jeg maa endvidere henlede Opmærksomheden paa den forskellige Betydning *Angina* (*Halsbetændelse*), der leverer en ikke ringe Procent af de syge paa Garnisonssygehuset, har for det civile og det militære Hospital. Angina er en saavel i den civile Befolkning som i Hæren hyppigt forekommende Sygdom. Den er smitsom, men regnes ikke til de egentligt epidemiske Sygdomme, hvorfor den ikke plejer at modtages paa Epidemisygehuse. Den kan vel undertiden være meget alvorlig og danne Indledningen til eller efterfølges af farlige Sygdomme, men oftest forløber den hurtigt og uden Følger og behandles i det langt overvejende Antal Tilfælde i den civile Befolkning i Hjemmet.

Anderledes i Hæren: Sygdommen optræder med Feber og fordrer Sengeleje, ligesom den under det intime militære Samliv let forplanter sig fra Mand til Mand. Alle militære Angina-syge bør derfor indlægges paa Sygehus og der isoleres fra de andre syge, for at der ikke, som det tidligere oftere er sket, skal opstaa nosokomiale Epidemier. Dette sker bedst, naar man kan henvise dem til en særlig Bygning, og dette er ogsaa sket i de senere Aar for Garnisonssygehusets Vedkommende, idet de,